

UFO NYT

*Sven Olov Larsson
Majorögatan 3 A
Borlänge 2*

September 1959

Udgiver: S.U.F.O.I.
(Scandinavian UFO-investigation)

Forlaget SUFOI i samarbejde med
 Tysk Bogimport A/S,
 Vester Voldgade 83, København V.,
 telefon Palæ 6016, Giro 20335.
 Abonnement kan endvidere tegnes
 gennem en af nedennævnte kontaktgrupper.
 Pris 1 kr. pr. nummer

Redaktion:

Hans Christian Petersen (ansvarlig)
 Roald Nørskov (dansk stof)
 Poul Krogh (engelsk stof)
 Thorkild Hansen (translator)
 Ensio Slei (tysk stof)
 Børge Panduro (billedstof)

S.U.F.O.I. og »UFO-NYT«

Det er S.U.F.O.I.'s mening gennem „UFO-NYT“ at fremme kendskabet til og interessen for, hvad der foregår på UFO-fronten.

De i „UFO-NYT“ offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger.

S.U.F.O.I.-kontaktgrupper:

FYN:

Hesselager: R. Nørskov, telf. Hesselager 120.
 Odense: P. Krog, telf. 131903.
 Odense: Radiogruppe: K. Randby, Pr. Gormsvænget 4, telf. 116233.
 Odense: Teknisk gruppe: S. Jersthaug, Købkesvej 39, telf. 128741.
 Svendborg: Studieggruppe: G. Jepsen Føge, Møllergade 25, telf. 625.
 Svendborg: Observationsgruppe: H. Jacobsen, Marievej 17, telf. 3099.
 Svendborg: Radiogruppe: Galsgaard, Møllergade 5, telf. 2066.
 Taasinge: A. Larsen, Vindeby, telf. Troense 252.
 Langeland: B. Bendixen, Humble, telf. 43.

Ærø: Alb. Rasmussen, Dunkær, telf. St. Rise 104.
 Nyborg: B. Christensen, Knudshovedvej 21.
 Ullerslev: Fru Warberg Petersen, Andkærgaard, telf. Skalkendrup 95.
 Kerteminde: J. Nielsen, Drigstrup, telf. Kerteminde 186.
 Gamby: V. Lærkedal Jørgensen, „Kongsbjerg“, telf. Hindevad 304.
 Assens: Simonsen, „Falck“, telf. 266.
 Ebberup: E. Petersen, Frederiksgave, telf. 14.
 Gudme: Frk. Aase Nielsen, telf. Hesselager 330.
 Gudbjerg: I. Hansen, telf. Hesselager 264.
 Ringe: P. Enggaard, Algade 34, telf. 677.
 Ørbæk: P. Schmidt, telf. 384.

GRØNLAND:

Thule: O. P. Pedersen, QANAK.

SUFOI - FÆRØERNE:

Thorshavn: C. Pløyens Gata 5.

JYLLAND:

Aabenraa: Gr. Nielsen, Kappel, Stollig, telf. 21620.
 Aalborg: O. Holm, Sjællandsgade 80, telf. 2 83 25.
 Stor-Aarhus: P. Lockhart, Finsensgade 73, IV tv.
 Aarhus nord: K. Aa. Frank, Jens Baggesensvej 28.
 Aarhus syd: P. Simonsen, Steen Blichersgade 29 II.
 Aarhus vest: Rasmussen, Thyregodsvej 14.
 Brande: W. Christensen, Mosevænget 8, telf. 138 eller 387.
 Breining: K. Wulff, Vestergade 16.
 Brovst: N. Stampe, telf. 200.
 Børkop: K. Sørensen, Overgade 18.
 Esbjerg: T. Asmussen, Vestergade 60.
 Frederikshavn: Th. Hansen, Provst Dreslersvej 57II.
 Gandrup: D. Justesen, Gandrup, telf. 85.
 Haderslev: G. Stoltenborg, Hjortebrovej 32.
 Herning: Kjær Hansen, Skolegade 6, telf. 104.
 Herning: G. Olsen, Bredgade 11, Herning.
 Hjørring: C. J. Jørgensen, Lønborg Friisvej 4, telf. 1209.
 Holstebro: B. Nielsen, Ringparken 1, telf. 2206.
 Horsens: P. Mathiesen, Fr. Bayersgade 3, telf. 2 30 95.
 Kolding: G. Th. Jensen, Aabenraavej 43, telf. 3293.
 Læsø: H. Th. Larsen, Byrum.
 Randers: A. C. Therkildsen, Bøsbrovej 29 b, telf. 5508.
 Ribe: H. Jørgensen, Sønderportsgade 17.
 Samsø: Foklal, Kolby skole.
 Silkeborg: Breinholm Jørgensen, v. Trianglen, telf. 1614.
 Sindal: H. Thomsen, Lendum.
 Skagen: P. Syberg, Markvej 11, telf. 4 18 06.
 Skive: B. Panduro, Nørregade 21, telf. 513.
 Svenstrup: T. Jensen, Jylland, telf. 163.
 Sød: G. Jacobsen, Sød, Tønder.
 Sønderborg: H. H. Nielsen, Ørstedsgade 96, telf. 2 11 64.
 Tirstrup: B. Eiberg,, c/o Haagesen, Stabrand, telf. Tirstrup 93.
 Thisted: A. Knakkegaard, Gasværksvej 14, telf. 629.

Fortsættes.

★ **AKTUELT** ★

★

Den 12. juli 1959 kl. 2330 sad et medlem af SUFOI's radiogruppe i Slagelse, radiotekniker C. Velsboe, Smedegade 16, og lyttede på sin modtager, som dækker frekvensområdet 144 - 146 mc.

Ved indstilling på frekvensen 144,25 mc hørte han i modtageren et enormt spektakel, lydende nærmest som nittehamre på et stålskib, dog mere klingrende. I baggrunden lød et tilsyneladende tonemoduleret „Sputniksignal“, rytmisk og med lige store intervaller „bip - bip - bip“.

Han drejede sin beamantenne 360 grader, men signalet var lige enormt kraftigt hele vejen rundt, og var endvidere meget frekvensfast.

Der var intet at høre på kc til hver side af modtagefrekvensen.

Hr. Velsboe og hans hustru gik derefter ud på altanen, hvorfra de på den østlige himmelbue (højt, næsten i zenith) så et objekt af størrelse og udseende som en ret stor stjerne bevæge sig langsomt fra øst gennem zenith mod vest. Lige op over steg signalstyrken i modtageren yderligere (kunne høres gennem den åbne altandør fra stuen) og da objektet langsomt forsvandt ud af syne mod vest, faldt styrken af det modtagne signal.

Da objektet var ude af syne, rettede hr. Velsboe igen beamantennen mod vest, og nu fik han tydeligt maximum signalstyrke i denne og senere sydvestlig retning. Signalet blev dog stadig svagere og ca. 5 minutter efter, at objektet var ude af syne, var der intet mere at høre.

Begivenheden har selvfølgelig den største interesse for UFO-forskningen, og jeg vil bede alle interesserede radioamatører om at tænke på dette, hvis de skulle støde på lignende signaler.

Prøv at pejle, lykkes dette, se da efter om „der er noget på himlen“.

Mange vil selvfølgelig ligesom altid ryste på hovedet og sige fantasteri o.s.v.

At der i dette tilfælde ikke er tale om noget sådant turde fremgå af, at hr. Velsboe er en særdeles dygtig og erfaren radiotekniker, som er meget interesseret i UHF-arbejde.

Han er 58 år og bl. a. lærer ved byens af-tenskoleundervisning i radio og elektroteknik.

H. C.

★

Jeg har oplevet, at den groveste intolerance blev taget i brug for at støtte tolerancen.
(Samuel Taylor Coleridge)

★

Nedenstående beretning fandtes i oktober 1954 i en avis i Lissabon og findes optrykt i et lille skrift af Annette di Rocca: Bei Gott ist kein Ding unmöglich. (Forlag: Siegfried Hacker, München-Gröbenzell, 1957):

Købmand Cæsar Cardose og hans tre venner, hvoraf den ene er præst, vandrede i deres ferie i de portugisiske bjerge. Pludseligt så de et diskosformet obj. komme susende med uhørt hastighed mod jorden og lande ca. 200 m fra dem. Obj. var stålgrå og havde en gennemsigtig ring, således at man kunne se, at der inde i obj. bevægede sig menneskelignende skikkelser.

Cardoso og hans venner gemte sig bag en busk. Et øjeblik efter åbnedes en dør i obj. og tre store mænd — mindst 2 m høje — trådte ud. De var iført metallisk skinnende klæder og bar en slags hjelm. De bar på en stor kasse, som udstrålede et svagt lys. I denne kasse lagde de blomster, grene og planter af forskellig art, som de omhyggeligt plukkede. Så opdagede disse besøgende Cardoso og hans venner. De kom hen til dem og ved tegn gjorde de dem forståelig, at de gerne måtte komme hen til obj. og stige ind. Cardoso og hans venner afslog dog dette tilbud. De bød derimod de fremmede deres vinflaske. Den ene af dem tog en slurk, og tilsyneladende kunne han lide indholdet. Han beholdt i hvert fald flasken. Herefter gik mændene til deres maskine og steg ind. Maskinen steg lodret til vejrs og forsvandt med stor hastighed.

Den mest ensomme

RADIOAMATØR ★

i verden! af Byron Goodman, W1DX

Det var en god sammenkomst, selv om regnen givetvis må have forhindret endnu større tilslutning.

Ved DX mødet omtalte jeg, hvorledes vi i ARRLs hovedkvarter ofte glædede os over tillidsfuldheden hos fremmede HAMS, som er tvunget til at arbejde „under cover“, og hvorledes disse operatører i „mørkelagte“ lande i sandhed har en uhyre vanskelig tid. Det viste sig ofte, at være nogle af de mest interessante strejflys over arbejdet i hovedkvarteret, og jeg har talt om det adskillige gange, uden at nævne calls, naturligvis.

Banketten sluttede, og jeg fandt, at det ville være passende tid at gå i seng.

Men netop som jeg kom op på mit værelse, ringede telefonen, og en stemme i den anden ende spurgte, om han måtte komme op, for at snakke DX, (langdistance forbindelse, udenlandske).

Ligeegyldig hvor træt jeg end var, ville jeg nødigt lade noget som dette gå fra mig, så derfor sagde jeg til ham: Naturligvis, kom bare op.

Jeg anslog min gæst til at være ca. 50 år, men man ved jo aldrig. Han fortalte mig sit call og sit navn, hvilket ikke fik nogen klokker til at ringe for mig.

Efter en del indledende snak kom vi til sagen, — han sagde: Jeg har haft flere DX'er end nogen anden i verden.

Oh, tænkte jeg, hvilken pralhals, — jeg kendte W1FH og nogle få andre, og han her var ingen af dem.

Jeg kan ikke rigtig følge dig, Mike, sagde jeg. W1FH har de fleste bekræftede, og der er nogle få andre, lige i halen på ham. Hvor mange har du fået?

Hvis du mener lande, sagde han, så har jeg ikke haft et eneste. Jeg taler om VIRKELIGE DX'er. Jeg må fortælle det til nogen, ellers får jeg et

sammenbrud. Jeg tror, jeg kan tale til dig, fordi jeg ved, du ikke vil svigte min tillid.

Du kan stole på mig, sagde jeg, hvad kalder du for VIRKELIGE DX'er?

Han nippede til sin drink, og så lige på mig. Han så afgjort ikke ud til at være tosset. Hans øjne var klare, og aldeles rolige, og han hørte ikke til den nervøse type. PLANETER, sagde han stille. Jeg har haft forbindelse med fire af dem. Min første indskydelse var at slå det hen i spøg, — og ville spørge om han havde fået QSL (et kort amatørerne sender til hinanden, som bekræftelse på forbindelse), — men så tænkte jeg nærmere over det. Hvad får dig til at tænke, at jeg vil tro det, endsige betragte det som spøg, spurgte jeg.

Se, det er tidligt, svarede han, kom med ud til min shack, og jeg vil vise dig noget. Toget mod øst går kl. 9, og jeg vil bringe dig tilbage inden midnat, så du vil stadig kunne få søvn nok.

Jeg er en hund efter nye oplevelser, og tog med. Han gav mig visse oplysninger, medens jeg vogtede hans Buicks projektører, der førte os ud gennem byen, til en hovedvej.

Jeg blev interesseret i 5 meter, da de andre amatører havde mas med at få en CL4 til at gå på 20 meter, sagde han. Det er meget længe siden, og jeg havde ikke haft min licens ret længe. Der var ikke en sjæl heromkring på 5 meter, men jeg vidste ikke nok til at kunne afgøre, om der ikke var masser af dem ude over landet. I alle tilfælde rapporterede QST om aktivitet.

Det var før min tid, forklarede jeg.

Jeg kaldte CQ på 5 meter hver aften og hvert tiende minut, Jeg ved ikke hvor længe, fortsatte han. Så en aften, da jeg turede rundt, efter mit andet eller tredje CQ, hørte jeg en eller anden kalde mig. Signalet sluttede med callen MA1A, men jeg tænkte ikke nærmere over det. Det var en eller anden jeg kunne kontakte, og det var mig nok. Jeg gav ham en rapport, og skiftede over til ham. Han kom ikke tilbage. Jeg var rasende. Her var den første station, jeg nogensinde havde „rejt“, og så mistede jeg ham. Så fulde 7 eller 8 minutter senere løb jeg over hans signal, bekræftede min rapport, og fortalte mig, at jeg var meget svag.

Han var slet ikke svag, og inden vi var færdige, havde han fortalt mig, hvorledes jeg skulle bygge en ordenlig antenne, skønt jeg sommetider havde

lidt vanskeligt ved at forstå hans engelske. Det var en drejelig type „Skywire“, der ikke lignede noget som helst i bøgerne. Hverken dengang eller nu. Vi aftalte en forbindelse til næste aften, og i løbet af dagen byggede jeg antennen. Da den aftalte tid var inde, kaldte jeg CQ, men intet svar. Så, efter 7 til 8 minutter hørte jeg ham. Denne gang sludrede vi i 4 timer, og hele tiden med denne pause på 7 til 8 minutter, når der blev skiftet til ham. Det han fortalte mig den aften gjorde mig fuldstændig forvirret. HAN SAGDE AT HAN VAR PÅ MARS. De havde hørt mig kalde CQ hver aften, eller øve mig på morsekoden, og det var lykkedes dem at dechifrede sproget gennem alt det, jeg havde sendt gennem disse mange måneder. Det er rigtig, at jeg havde moret mig med at øve mig på alfabetet over stationen, — og ved at sende en side stof fra QST eller scientific american — men jeg kan ikke se, hvorledes de kan have været i stand til at udrede hele sproget deraf. Det havde de vel også knapt nok, men efter få ugers forbindelse med mig og ved hjælp af en bunke spørgsmål, kendte MA1A det lige så godt som jeg. Fra den første stund, sagde han til mig, at hvis jeg fortalte en eneste om vores forbindelser, så ville disse omgående stoppe, så jeg nævnede ikke noget om det.

Hvornår var alt dette, spurgte jeg.

Det begyndte i tyverne, svarede Mike, siden da, har vi flyttet os højere op i frekvens, og han fortalte mig, hvorledes jeg skulle bygge et hemmeligt diagram ind, således at andre ikke kunne komme ind på vores frekvens. Jeg kan ikke fortælle dig om detaljerne, men vi opholdt os aldrig så længe på en frekvens, at andre kunne komme i nulstød med os. Vi flyttede rundt i 2 meter båndet, hundreder af gange, intet kunne få hold på os, måske lige bortset fra en TV modtager i området.

Og du har opretholdt disse forbindelser lige siden, frittede jeg.

Den og nogle få andre. I sin tid, da vi startede, stillede MA1A mig en del spørgsmål, og jeg bemærkede, at når jeg fortalte ham om vore flyvemaskiner, undervandsbåde og kanoner, var han ikke synderlig interesseret. Men siden krigen, har jeg måttet læse alle magasiner, artikler o. l. vedrørende enhver oplysning om jetjagere, raketter og atomenergi, fordi han stillede en bunke spørgsmål om, hvad vi gjorde med dem. Lige siden han fortalte

mig hvordan jeg skulle bygge en god antenne og en god station, har vi haft en solid og regelmæssig forbindelse. Han og hans venner er vældig dygtige. De ting de fortæller mig om, fungerer altid, og det er altsammen tanker og ideer, der aldrig har været i QST eller selv i I. R. E. PROCEEDINGS. Således som han hjalp mig med at forbedre min rig, således satte han mig også i forbindelse med nogle andre planeter.

Den bliver tykkere og tykkere tænkte jeg!

Tilsyneladende bragte disse fyre eller ting på Mars, jordsproget, eller vel nok en version af det, til de andre planeter, og fortalte dem, hvorledes de skulle komme i forbindelse med mig. Jeg forestillede mig, at det hele måtte så afgjort være en mystification, jeg begyndte at læse astronomi og bandede, hvis ikke alting passede. Vore skeds blev kun gennemførte på de tider, hvor de andre planeter var synlige eller på denne side af jorden, og opholdt efter hver „skiften over“ passede altid. Det vanskeligste sted at nå til, var Jupiter, og jeg måtte til sidst forhøje min peak power til 200 kilowatts, før jeg kunne slå igennem, skønt jeg havde hørt dem i ugevis.

Hvad mener du med „peak power“, — anvender du „pulse“, spurgte jeg.

Naturligvis, svarede Mike, det er den eneste måde, jeg kan komme igennem på, og for ikke at anvende rør, der ville se fordægtige ud, ifald jeg skulle få besøg af myndighederne. Jeg satte dette rør i helt tilbage i 1932, da jeg første gang havde QSO (forbindelse) med Venus. Ikke desto mindre, er det et led i vort hemmelige system.

Hvad med fone, — prøvede du ikke at høre, hvad deres stemmer lød som?

Jeg foreslog det, sagde Mike, men de sagde nej, morse var godt nok til det de tilstræbte, sagde de. Jeg forestiller mig, at de ikke ønskede, jeg skulle springe fra i tilfælde af, at de ikke havde stemmer, og de skulle skabe nogle kunstige.

Det lød altsammen logisk nok, men jeg ville stadig ikke tro det, før jeg havde hørt, eller set det selv.

Netop da drejede Mike bort fra hovedvejen, og ind på en snavset ujævn vej, og endte tilsidst oppe ved et lille hus. I månelysen kunne jeg se et hav af radiomaster.

Min antenne er lavet af en wire spændt op mel-

lem disse poler, forklarede Mike. Jeg skifter retningen ved at bringe dem i phase fra shacken, og jeg har forklaret overfor de få „hams“ (radioamatører), der har strejft rundt her, at det er en eksperimentel 40 meter beam. Jeg er aldrig på 40 meter, så de hører mig ikke, og taber interessen.

Inde i shacken, så grejet virkelig godt ud. Jeg så ikke noget, der så ud til at være usædvanlig teknik, og jeg undrede mig højlydt over det hemmelige grej. Mike smilede og forklarede, at stedet skulle se ud som en amatørstation — det hemmelige grej var gemt bort, og jeg spildte tiden med at snuse rundt.

Hvornår er din næste „sked“? fandt jeg på at spørge.

I morgen aften, svarede Mike, men vi kan aflytte båndet, hvis du vil, i tilfælde af, at nogen skulle være igang. Han varmede riggen op nogle få minutter og drejede derpå på en omskifter. Lyset svækkedes en smule, og jeg hørte et par transformatorer begynde at brumme. Et signal viste sig på panorama skærmen, og Mike gik i zero beat med det. Han satte sig ned ved bordet og kaldte stationen med nøglen.

Callet var MM1F, men jeg var imponeret, eftersom en bunke spøgefugle med mystiske calls havde fedtet for mig i de sidste ti år, og jeg tror dem, når jeg får et QSL. Mike og MM1F udvekslede rapporter og tyggede derefter langhalm på en ionisfæisk storm, idet de benyttede hurtig break.

MM1F kunne have været en ZL med den forskel i proceduren, dette ville have medført. Jeg måtte beundre hans nøgling, selv om den lød akkurat som en strimmel. Og så slog det ned i mig, at det var en and. Der var intet ophold i de forskellige come backs.

Nogle af de lokale gutter måtte have tilrettelagt hele historien for at gøre grin. Men operatøren i den anden ende havde glemt opholdene. Meget snedigt, tænkte jeg, men de dummede sig efter hele denne fuldendte opbyggen. Nå, men jeg ville følge spøgen helt ud.

Mike sluttede af, der var ikke flere signaler at se på skærmen, og han lukkede af, og lavede en kande kaffe. Vi sludrede videre om modtagersensivitet, pulse teknik, beam antenner og hvad ellers radioamatører taler om.

Det var mig, der måtte stille alle spørgsmålene,

men HAN kendte alle svarene. Tilsyneladende tilfældigt, gik jeg rundt mellem grejet, men han afviste mine nærgående spørgsmål med at undskylde, at alt dette hørte med i det hemmelige materiale. På køreturen tilbage til hotellet hændte ikke mere end på udturen, men jeg fik et par interessante ideer, som jeg vil afprøve snarest. Den ene om „blandet tilbagekobling“, rummer muligheder.

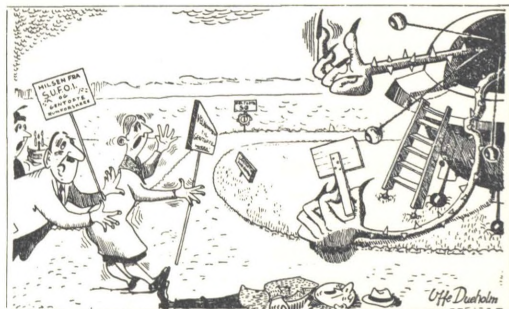
Mike fik mig til at love, at jeg ikke ville fortælle en levende sjæl om hans arbejde. Jeg inviterede ham på en „nightcap“. Og nu skulle han have hele breidsiden: Forresten Mike, fortsatte jeg, — hvorfor var der ingen ophold fra den planet du havde forbindelse med? MM1F?

Det var skam ingen planet, svarede Mike. — Det var en MOBIL station, et RUMSKIB, praktisk talt i vor atmosfære, der er nogle stykker af dem rundt omkring os i disse dage. De iagttager jorden. Kig ind til mig næste gang du er på disse kanter. Han var borte, inden jeg fik chance til at fortælle ham, at jeg havde hele sagen klar.

Men havde jeg? Jeg har netop læst om to airline piloter, som har SET disse mystiske tingester. *QST. OZ. 52.*

★

Et fotografi af en UFO, tallerkenformet og målende ca. 4000 fod i tværsnit, er blevet frigivet fra US raket-forsøgsområde i New Mexico, i henhold til Telegraf and Argus, Bradford, England. Fotografiet blev taget sidste oktober af en reageringsfotograf, medens objektet stod stille over forsøgsområdet.

Et kvindeligt medlem af den lokale gruppe, som forbereder rumvæsernes ankomst til Gentofte, udtaler, at hun med glæde tager imod et tilbud om en tur i en tallerken.

Litteratur

Fremtidig vil SUFOI-Horsens hver måned bringe en boganmeldelse her. Det er med denne anmeldelse meningen at fortælle vore læsere, hvad de forskellige UFO-bøger indeholder, idet der som tidligere nævnt kun er ca. 10 % af de 300 foreliggende, som er uden andet islæt. Der vil dog ikke blive tale om at give nogen bedømmelse af de enkelte bøger.

Det, at en bog anmeldes, skal således ikke opfattes som en anerkendelse herfra, vi bringer bøgerne efterhånden, som vi får dem hjem — altså uden nogen bestemt rækkefølge.

Bøgerne vil kunne købes i Tysk Bogimport A-S, Vestervoldgade 83, København V.

Cedric Allingham:

Flying Saucer from March.

Allingham, der er amatør astronom og ornitolog, hævder i sin bog, at hans kontakt i modsætning til Adamski's er ren tilfældig. Den fandt sted i februar 1954.

Bogen igennem drager Allingham paralleller eller modsætninger mellem hans egne oplevelser og andres bl. a. Adamski's. Trods en vis uenighed med Adamski hævder han dog, at han tror på denne, dog ikke på alt, og at de er venner.

Allinghams bog blev ikke skrevet med det samme, men efter nøje overvejelse, for at få det hele med, og bogen er en meget sober fremstilling af problemerne om de fl. tall. og hans egen kontakt. Han undrer sig over sin egen oplevelse, idet han mener chancerne er størst i USA hvor aktiviteten er størst, bl. a. vel på grund af raketforsøgsstationerne.

Allingham, der er tilhænger af tanken om liv på andre kloder, sætter sine læsere ind i astronomien, uden hvilken han ikke mener, man kan sætte sig ordentligt ind i studiet af de fl. tall. Han gennemgår de kendte tilfælde som Arnold-Mantell o.s.v. og går tilbage i videnskaben til Gallilæi og derfra op til vor tid. Han imødegår Adamski's værste angriber Arthur C. Clarck punkt for punkt og meget skarpt. Dog giver Allingham Clarck ret i at visse fotos i Adamski's bog ikke skulle have været med, da de meget vel kan være forfalskede.

Allingham tror meget på H. P. Wilkins: „Flying Saucer on the Moon“, og håber inderligt, at der kan komme en kontakt i stand mellem Adamski og Wilkins, til gavn for alle UFOLOGER. Disse to skulle rette de ting, der ikke stemmer overens i beskrivelserne, og vi mennesker ville da være nærmere ved forståelsen af fl. tall. mener Allingham.

Allingham imødegår Leslie's teorier om ATLANTIS og VIMANAERNE, og benægter deres eksistens, idet han sammenligner disse ting med sagn som sagnet om Sct. Claus! Han har studeret emnet i BRITISH MUSEUM og ikke fundet noget bevis, udover PLATONS KRITIAS. Allingham hævder, at hvis man vil tro på Atlantis som sandhed, må det kun have været en meget lille ø i middelhavet, der ikke kunne nå så højt rent kulturelt; endvidere er der intet rent geologisk, der beviser Atlantis' eksistens som kæmperige.

Allingham holder heller ikke af, at man som Leslie tager den bibelske periode med i tall. studiet, men vil hellere begynde 1731, hvor han mener, der er et sikkert spor af tall. over Florence i Italien, og så gå op til vor tid. Allingham imødegår eller giver andre forfattere ret i hvert tilfælde for sig, han dømmer ikke en mand efter hele værket, men omvendt tager han ikke alt for gode varer. Han gør også op med spiritismen, der mener at tall. kommer fra et andet plan. Allingham tror selv, at tall. er fysiske og bemandede med mennesker stort set som vi, bare at de kommer fra en anden klode.

Allingham gennemgår mange kontakter, men mest nøje Adamski's og undrer sig over de forskelle, der er på hans egen og Adamski's. T. eks. hævder Adamski, at der er liv på de fleste af vore kloder, medens Allingham hævder, at der kun er liv på Mars og Venus, iflg. det marsmanden fortalte ham. Marsmanden fortalte også, at der er liv i andre systemer, men de kan ikke komme her på grund af de store afstande. Allingham har vanskeligt ved at forstå, hvad marsmanden fortæller, da han ikke som Adamski har telepatiske evner, og han tror også, at hvis Adamski har ret med hensyn til telepati, så må Venus-folket stå over Mars-folket i intelligens, idet han ikke har indtryk af, at Marsmanden forstår sig på telepati. Allingham undrer sig også over, hvad Adamski skal med det omtalte budskab, han fik skriftligt på et foto. Allingham mener, at Venus-folket må overvurdere os, idet ingen

tilsyneladende kan forstå budskabets mening. Allingham mener selv, at kun ca. 10 % af offentliggjorte beretninger kan komme ind under fl. tall., og f. eks. Scully's bog stempler han som direkte svindel.

Allingham's bog omtaler nu Coniston affæren med Stephens og Adrians oplevelser ret nøje, idet Allingham mener, at denne tall. er identisk med den, han selv havde kontakt med.

Allingham's oplevelse fandt sted i Skotland. Han var ude at studere fugle, da han pludselig så et obj. på himlen. Det forsvandt og kom igen flere gange i dagens løb (meget nøje beskrevet i bogen, hvor også fotos findes) for tilsidst at komme ind fra vandet og lande direkte på jorden, i modsætning til Adamski's, der holdt sig svævende. Allingham hørte en lyd som fra en art motor. Kort efter landingen åbnedes tall., og en mand kom ud og hilste med opstrakt arm, ligesom Allingham gjorde det samme. Tall. så metalagtig ud. Allingham beskriver nu mandens udseende og klædedragt og hæfter sig navnlig ved, at den fremmede har to små rør i næsen, som øjensynlig bruges til indånding, idet han lukker munden fast til, hver gang han trækker vejret.

Med fagter og gebærder udspinder der sig en samtale, og Allingham bemærker, at den fremmede har en højtliggende stemme. De forstår ikke hinandens sprog, men Allingham redegør for hvordan han tyder fagterne, så må læserne selv dømme, om det er korrekt. Han forstår, at manden kommer fra Mars, og at de ikke der ved så meget, som Adamski hævder, at de gør. Det lykkes Allingham at fotografere manden. (*Foto i bogen*). Allingham forstår bl. a., at kun Mars og Venus af vore planeter er beboede, og at der ikke findes vand på Mars, men også at det ikke rører Marsfolket. Efter en lang „samtale“ forlader manden Allingham og forsvinder i sit „skib“.

Det glæder Allingham meget, at en fisker, DUNCAN, nu ankommer og fortæller, at han har overværet det hele og vil være Allingham's vidne.

Allingham omtaler nu forskellige fotos af tall., og her fortæller han bl. a., at en videnskabsmand fra Mont Palomar siger, at man der har de bedste og mest fuldkomne billeder af fl. tall.

Herefter kommer han ind på drivkraften og omtaler vore raketter m. m. og hævder, at vi er hjælpeløst bagefter. Allingham mener dog, at Venus-

og Marsfolket bruger atomkraft, men på en væsentlig anden måde end vi.

Til slut mener Allingham, at Mars og Venus har haft jorden under observation fra de tidligste tider, selv om han altså ikke tror på Atlantis, men han siger, at disse rumfolk ikke har haft interesse i at kontakte ægyptere, kinesere o. s. v., men at tiden nu først er moden, idet vort liv er så langt fremme videnskabeligt og kulturelt, at vi så småt nærmer os vore medskabninger på Mars og Venus i forståelse o. s. v.

Som Adamski, mener Allingham, at „de“ er her bl. a. for at hjælpe os mod forkert udnyttelse af atomenergien. som vi bruger den nu, kan den kun skade os, og måske også „dem“.

Mars- og Venusbeboere er mennesker som vi, og hvis vi lytter til dem, vil der opstå en ny guldalder på Jorden med fred og glæde for Jordens folk.

P. Mathiesen.

Fortsat:

Fry, Daniel:

The White Sands Incident. Kr. 11,20.

Samme, tysk udgave. Kr. 6,25.

Alan's Message to Men of Earth. Kr. 8,25.

Gibbons, G.:

Coming of the Space Ships. Kr. 14,85.

They rode in Space Ships. Kr. 17,60.

Girvan, W.:

Flying Saucers and Common Sense. Kr. 12,10.

Guieu, J.:

Flying Saucers come from another world. Kr. 13,75

Heard, Gerald:

Riddle of the Flying Saucers; is another world watching. Kr. 12,10.

James, T.: They Live in the Sky. Kr. 33,55.

Jessup, M. K.:

UFO and the Bible. Kr. 22,05.

Case for the UFO. Kr. 26,10.

Expanding Case for the UFO. Kr. 22,05.

Jung, C. G.: Ein Moderner Mythos. Kr. 15,15.

Fortsættes.

**Husk at underrette SUFOI,
når De ser et UFO**

Med venlig tilladelse fra
George Adamski—Lucy Mc. Ginnis
 bringes

Cosmic Science
Spørgsmål og svar

Fortsat:

Spørgsmål 4: *Hvorfor kommer rummenneskene til os?*

Deres nuværende tilstedeværelse i stort antal skyldes videnskabelige studier. Nu har jo næsten alle hørt et eller andet om de ændringer, vor planet undergår ved polerne. Det er et naturligt fænomen, som finder sted med regelmæssige perioder for alle planeter.

De følger dette meget nøje, idet en ændring noget som helst sted i et system til en vis grad kan have indflydelse på hele systemet.

Man kan også bemærke, at deres nuværende besøg falder sammen med det Internationale Geophysiske År, under hvilken de mest fremragende videnskabsmænd fra alle nationer alvorligt studerer jorden og dens opførsel.

Endvidere er vi blevet kendt med tilstedeværelsen af naboer i rummet gennem rumskibene i vor atmosfære, inden dette skete, anede de fleste mennesker intet om, at der var liv på andre planeter. Det er deres inderlige ønske, at de gennem oplysning kan føre os ind i familien i vort solsystem.

Spørgsmål 5: *Ligner rummenneskene os?*

Ja. Vor åndelige lærdom siger, at vi er skabt i Guds billede og derfor ligner Ham. Da dette er sandt, og da denne skaber også er Faderen for Cosmos og alt, hvad der findes der, ville det så ikke være naturligt, om også hans andre børn var skabt i hans billede.

På jorden har vi mennesker af forskellig størrelse og farver; de samme forhold gør sig også gældende i andre verdener. Men medens vi deler disse

farver i racer, hylder beboerne på andre planeter deres Fader for hans visdom ved at frembringe disse variationer af Ham selv. Ingen bliver dømt efter sit ydre, men alle bliver æret i henhold til deres indre guddommelige liv.

Rummenneskene ligner nok os, men de har en dybere forståelse af dem selv og cosmos / universet, hvis beboere vi alle er. Når også vi lærer at rejse i rummet, vil vor forståelse af cosmos blive udvidet meget betydeligt.

Spørgsmål 6: *Understøtter de besøgende en bestemt form for samfund på jorden?*

Nej. En sådan støtte ville betyde, at de tager hensyn til de opdelinger, som vi har. De anerkender ingen falske opdelinger af nogen som helst slags. De forstår, at livet er evigt, og at ethvert menneske er født for at opfylde en bestemt skæbne. Enhver må lære sine egne lektier, medens han rejser på livets vej. Mange har allerede lært de opgaver, som andre endnu skal lære; og dog strækker der sig foran ethvert menneske den evige vej uden begyndelse og uden ende. Derfor bliver alle respekteret på samme måde. Derfor foretrækker rummenneskene ikke en samfundsklasse frem for en anden.

Fortsættes.

Ros din næste. Det er hyggeligere end at fortælle om hans fejl.

Den 11.10.1954 kl: 0400 kørte Baptiste Jourdy i sin bil i bjergene ved Haute-Loire syd for St. Etienne, da motoren pludselig gik i stå og lyset gik ud. Da han steg ud, fløj ganske tæt forbi ham et UFO strålende i mange farver. Et minut senere kunne motoren atter starte.

Den 22.9.1954 så fru Gamundi, Av. Jean-Jamés 192, Paris, i skoven ved Fontainebleau en stor ildkugle. Fra dens underste del kom en mindre lysende ildkugle, lod sig falde, bremsede, drejede af og forsvandt i hurtigt tempo. Et øjeblik efter kom endnu en ildkugle, gentog manøveren og forsvandt. Så kom endnu en tredie, fjerde o.s.v. I sin bestyrtelse glemte fruén at tælle. Den store ildkugle så hun i ca. 1/2 time, indtil et fly, der åbenbart var blevet alarmeret, kom flyvende med kurs mod ildkuglen, der derefter hurtigt forsvandt op i skyerne.

De foreløbige kendsgerninger i det geofysiske år

Af dr. Wilhelm Martin

Det geofysiske år, som egentlig skulle være slut-
tet den 31.12.1958, blev forlænget ét år, da mange
spørgsmål endnu er uafklaret. Ca. 10.000 viden-
skabsmænd fra alle kulturnationer har deltaget i
udforskningen af de fysiske forhold på vor jord
og i vor atmosfære. På nuværende tidspunkt er det
muligt at give et vist overblik over, hvad man hid-
til har nået, og hvad der endnu er uafklaret.

Følgende kendsgerninger må siges at høre til de
vigtigste:

1. En af de vigtigste opdagelser er, at den så-
kaldte kosmiske stråling, som på alle sider omgiver
vor jord, i større højder er meget mere intensiv
end man tidligere havde troet. Siden begyndelsen
af vort århundrede har en række videnskabsmænd
ved hjælp af drager, balloner o. s. v. kunnet skaffe
sig et indblik i denne strålingsart; men først ver-
densrumsraketten har afsløret, at disse stråler stiger
i større højder. Det drejer sig iøvrigt om de stær-
keste og dødeligste strålingsarter, som vi indtil nu
kender. De bliver dog afskærmet så meget af jor-
dens atmosfære, at vi her på jordens overflade kun
modtager en brøkdel, som så ikke mere er farlig.

Et andet resultat af forskningen i det geofysiske
år er, at vor jordatmosfære i 200 - 400 km højde
er meget tykkere end man hidtil har antaget, og at
jordatmosfæren desuden strækker sig fra 16 til 32
gange længere ud i verdensrummet, end man hidtil
havde regnet med. Det er derfor nærliggende at
antage, at det i de kommende år ved hjælp af ra-
ketter, der kan nå endnu længere ud, vil vise sig, at
disse kosmiske eller verdensrumsstråler i virkelig-
heden spiller en langt større rolle i det frie ver-
densrum, end man hidtil har antaget. Det ville alt-
så betyde, at det næsten vil være umuligt for en be-
mandet raket at støde frem i verdensrummet til f.
eks. Månen eller Mars. Det er almindelig kendt, at
en stålplade på over 100 m tykkelse ikke har kun-
net bremse sådanne stråler så meget, at man har
kunnet udholde en længere rejse i verdensrummet.
Sådan kendsgerninger viser tydeligt, hvorledes
menneskeheden må over visse skranker, før man kan
virkeliggøre højtflyvende planer.

2. Jordskorpen synes efter de sidste målinger
at være fra 29 - 56 km tyk.

3. Gennem ekkolod er det konstateret, at der
foruden den 10.500 m dybe grav ved Filipinerne
findes endnu en grav på næsten 11.000 m dybde
ved Karolinerne i Det stille Ocean.

4. Interessant er også resultaterne m. h. t. isdæk-
ket på polerne. Under atomubåden „Nautilus“ sej-
lads under nordpolens is viste det sig, at der un-
der en kun få meter tyk isskorpe fandtes et dybt
hav på 2 - 3 km, mens der i Antarktis fandtes et
isdække på 3250 m konstateret af 50 forsknings-
stationer. 12 nationer har her på fredelig og forbil-
ledlig vis samarbejdet på disse forskningsområder.

5. Endvidere er konstateret, at der under den
varme Golfstrøm i Den mexikanske Golf i 300 m
dybde findes en kold strøm, der sandsynligvis i
forbindelse med den mod Europa flydende varme
strøm danner en kredsstrømning.

6. I det geofysiske år herskede der på solen en
usædvanlig solpletvirksomhed, som var årsag til
hårde magnetiske storme på vor jord og virkede
generende på radiotrafikken.

7. Endnu beskæftiger videnskabsmændene sig
med den uløste gåde: Hvorfra kommer de kosmiske
stråler? Selv om man ved, at en del kommer fra
vor sol.

Meget vedr. vor jords indre er endnu uafklaret.
Bliver jorden varmere eller koldere eller er disse
to ting sideløbende? Hvorledes er jordkernens be-
skaffenhed? Vi har kun ringe kendskab hertil, da
det dybeste borehul kun er 1/1000 af jordens ra-
dius på over 6000 km. Mange spørgsmål er endnu
uløste. Det viste atomkonferencen i Geneve tydeligt,
da den japanske forsker Yukawa oplyste, at han
gennem sit forskningsarbejde havde rokket ved Ein-
steins teori og delvis også ved Max Planck.

Iflg. en meddelelse i Thür. Landeszeitung nr.
157 fra 10.7.1958 fra Moskva skal jorden foruden
den geografiske og den magnetiske æquator også
have en kosmisk æquator, der i høj grad indvirker
på jordens magnetfelter. Disse forhold skal være
konstateret ved hjælp af de russiske „Sputniker“,
som er opsendt.

**Fortæl Deres
venner
om UFO-nyt**

UFO - observation

over Danmark

Sommerferien har sat sit præg på observationernes antal i juli måned, hvilket naturligvis også var at vente. Indtil nu er der kun indløbet 18 rapporter over observationer i juli. Men det bedrer sig sikkert, når SUFOI-folkene kommer hjem fra ferierne og kan tage fat på ny med at optage rapporter.

Derimod er der indtil i dag — den 15. aug. — indkommet 48 rapporter alene fra juni, 8 fra maj, 2 fra april og 1 fra marts, 1 fra februar, 1 fra 10. dec. 1958 og 1 fra 1956. I alt indkom i sidste måned 80 rapporter til SUFOI.

Heraf er de 2 fra før 1. jan. 1959, hvorefter antallet af rapporter fra før 1. jan. 1959 er oppe på 306.

Det samlede antal rapporter fra 1. jan. til 1. aug. 1959 er herefter 586, der sammen med de nævnte 306 giver ialt 892 rapporter til 1. aug. 1959. Efter

første august er indkommet en del rapporter, så det endelige antal af rapporter over UFO-observationer til SUFOI er i dag noget over 900.

Observationerne er fordelt på de på nærværende kalender anførte dage.

Der er indkommet to rapporter fra SUFOI-grupper i Norge. Den ene er fra 1956. Her ser to voksne mænd over Berberg, Gjerpen, ved 23 tiden 2 skiveformede gråagtige selvlysende genstande 13 m i diameter fare over himlen fra øst mod vest ca. 23 grader over horisonten, hvor buen var højest. I april 1957 fra kl. 1420 til 1422 så en 14 års norsk dreng og hans mor ved Skien en grå genstand, rund og formet som to ringe inden i hinanden, glide over himlen højt fra vest mod sydøst med en fart, der anslås til 3000 km/t. Af rapporter citeres ordret: „Knut satt på sofane, da hans mor så noe som bevæget seg ute, og så sa hun: „Se, der er en flygende tallerken.“ Begge to sprang bort til vinduet i rommet, hvor de satt, hvorpå de så 2 ringe som roterte om hverandre. Den innerste var matt og den ytterste blank. Den matte var mørkgrå og den blanke lysgrå“.

JAN.	FEB.	MARTS	APRIL	MAJ	JUNI	JULI	AUG.	SEP.	OKT.	NOV.	DEC.
T 1 F 2 L 3	S 1 M 2 T 3	S 1 M 2 T 3	O 1 T 2 F 3	F 1 L 2	M 1 T 2 O 3	O 1 T 2 F 3					
S 4 M 5 T 6	T 4 O 5 F 6	S 4 M 5 T 6	S 4 M 5 T 6	M 4 T 5 O 6	T 4 O 5 F 6	S 4 M 5 T 6					
O 7 F 8 L 9	L 7 S 8 M 9	S 8 M 9 T 10	S 8 M 9 T 10	T 7 F 8 L 9	T 7 F 8 L 9	S 7 M 8 T 9					
M 10 T 11 O 12	L 10 S 11 M 12	M 10 T 11 O 12	M 10 T 11 O 12	O 10 F 11 L 12	O 10 F 11 L 12	O 10 F 11 L 12					
S 13 M 14 T 15	T 13 O 14 F 15	S 13 M 14 T 15	S 13 M 14 T 15	M 13 T 14 O 15	M 13 T 14 O 15	M 13 T 14 O 15					
F 16 L 17	L 14 S 15 M 16	M 16 T 17 O 18	M 16 T 17 O 18	F 16 L 17	F 16 L 17	T 16 O 17 F 18					
S 18 M 19 T 20	T 17 O 18 F 19	O 18 F 19 L 20	O 18 F 19 L 20	S 17 T 18 O 19	S 17 T 18 O 19	S 17 T 18 O 19					
O 21 T 22 F 23	L 21 S 22 M 23	L 21 S 22 M 23	L 21 S 22 M 23	T 21 O 22 F 23	T 21 O 22 F 23	T 21 O 22 F 23					
L 24 S 25 M 26	T 24 O 25 F 26	T 24 O 25 F 26	T 24 O 25 F 26	M 24 T 25 O 26	M 24 T 25 O 26	M 24 T 25 O 26					
T 27 O 28 T 29	L 28 S 29 M 30	L 28 S 29 M 30	L 28 S 29 M 30	S 26 T 27 O 28	S 26 T 27 O 28	S 26 T 27 O 28					
F 30 L 31	T 29 M 30 T 31	T 29 M 30 T 31	T 29 M 30 T 31	T 27 O 28 F 29	T 27 O 28 F 29	T 27 O 28 F 29					
126	45	81	85	105	141	18					

Sven Olov Larsson
 Majorögatan 3 A
 Borlänge 2

Ved Birkerød har en 17-årig lærling og en gartner den 10. december 1958 kl. 1630 set en ildrød oval selvlysende genstand flyve 3 gange hurtigere end en jet fra øst mod vest lavt over horisonten. Den stod stille ca. 50 m over en bakketop efter at være kommet med en rasende fart. Efter 10-15 sekunders forløb forsvandt den mod vest. Den var på størrelse med en underkop.

I februar 1959 ses ved 0115 tiden over Bredballe i Jylland en rød-gul rund selvlysende genstand på størrelse med en enkrone passere himlen fra sydøst til sydvest. Observeredes af 4 voksne.

Fra Slagelse foreligger en rapport dateret den 2. april. En dame ser fra en bus i 3 kvarter fra 2115 til ca. 2200 en selvlysende oval genstand på ca. 5 cm i strakt arm og visende stærkt blinkende lys i flere farver.

Den 11. maj ser en mekaniker i Oksbøl i et par minutter omkring kl. 2347 sammen med sin hustru en rødlig mindre genstand på $80^{\circ} 28'$ øst og $55^{\circ} 14'$ nord i en vinkel på 30° fra horisonten. Den bevægede sig med omtrent samme fart som Sputnik i stigende og faldende bevægelse.

Dagen efter — den 12. maj — kl. 2400 ser en husmor på hovedvej — eller rettere på himlen over hovedvejen — en lys rød-blå rund ærtstor genstand falde fra nord ned mod øst. 2 vidner.

Fra landevejen ca. 6 km syd for Skagen ser en 23-årig elektriker den 15. maj kl. 0115 til 0130 i et kvarter en kobberfarvet oval selvlysende genstand på størrelse med fuldmånen stå stille i luften lavt over nogle træer.

Ved middagstid den 17. maj observeres fra Horsens fjord af to mænd en meget stor, sort — tildels firkantet — genstand stå fuldstændig stille på vandoverfladen, antagelig mellem Æbelø og Endelave. Observationen blev foretaget fra båd.

Fra den 17. maj har vi i forvejen 10 rapporter. Ingen synes dog at kunne sammenlignes med denne observation.

Over landevejen mellem Aidt og Haulbjerg ved Randers ser 7 personer i et kvarter fra kl. 23 den 20. maj en rund hvidgul, tokronestor genstand stå stille lidt over jorden for lidt efter at stige lodret til en højde af ca. 10000 m, hvorefter den med en hastighed af 600 - 1000 km/t fløj i nordvestlig retning.

Den 22. maj kl. 2145 sad en værkfører ved et

bord i sin opholdsstue, da han gennem vinduet mod nordøst så 2 dråbeformede grå-blå genstande stå over hinanden. Kort efter blev de til en ellipseformet genstand, der straks blev usynlig. Obs. varede ca. 3 sek.

Juni-rapporter.

Som tidligere nævnt er der indløbet 48 juni-rapporter til de 93 vi havde i forvejen. Af disse kan nævnes 2 rødlige genstande, som kom til syne den 7. juni kl. 2355 i den vestlige horisont ved Slagelse. De fløj med usædvanlig høj hastighed. Den bageste var placeret lidt til højre for den forreste. De fløj omtrent gennem zenith og forsvandt ud af syne ved horisonten i øst. Obs. varede ca. 40 sek., og den blev foretaget af en vægter.

Fra den 19. juni er der kommet endnu 8 til de 28 rapporter, der er nævnt i forrige nr. af UFO-NYT. Hermed er 19. juni-observationen fordelt jævnt over hele landet, selv på Læsø har der været en observation. Observationen kræver nu en nøjere undersøgelse, som senere vil blive beskrevet.

Den 20. kl. 2125 kom en landmand kørende på traktor „om hjørnet ved svinehuset“ retning mod nord, da han så en cigarformet genstand. Ca. 5 min. efter faldt der ligesom nogle stjerner ud fra den. De blev væk, men kom lidt efter til syne igen, hvorefter de tog opstilling om genstanden. En af dem havde form som en osteklokke, man ser fra siden. Der var 5 små objekter og den store cigarformede, og de havde alle en farve som månen. Den, der lignede en osteklokke, fik nu en lidt mørkere kulør. De sås i 10-15 min., hvorefter de forsvandt med en rødlig hale efter sig. Det hele var væk ved 22 tiden. Det skete ved „Øgelykke“ pr. Bolderslev, og foruden den 43-årige landmand, der har afgivet beretningen, var der to voksne vidner til hændelsen. Af øvrige data kan opgives: Den cigarformede genstand var ca. 10 cm i længden i strakt arm og de små genstande var ærtstore i strakt arm. (Bemærk: Månen er også ca. ærtstor i strakt arm, når den er „fuld“).

Fra København rapporteres en detector-observation fra Østerbro den 20. juni mellem kl. 2230 og 2300. Obs. skriver: Umiddelbart før obs. ringede min detector kraftigt. Jeg åbnede vinduet på 3. sal og så mod nord et objekt, der tændtes i et blændende hvidt glimt, nærmest som en eksplosion, og

slukkede igen med det samme. Det virkede som en stor stjerne.

Også fra den 21. juni er der en detector-observation. Denne gang fra Haderslev. Fra rapporten: „Kl. 1327 ringede min detector. Jeg løb ud i gården og så næsten lige over mig et stillestående orangegult objekt på størrelse med en middelstor appelsin stå i 1-1½ min. højt på østhimlen, hvorefter det forsvandt lige op og sås ikke mere. *Samtidig holdt detectoren op med at ringe*“.

Af de seks rapporter fra den 21. juni er de 5 dagsobservationer. De er gjort henholdsvis kl. 0933, 1000, 1327, 1445 og 1530.

Den 22. juni ses kl. 1300 i 12 sek. over Bredballe strand ved Vejle af en overpolitibetjent en metal-blank stjernestor genstand komme til syne mod zenith på den lyse sommerhimmel og gå ned mod den mørkere horisont mod vest til ca. 30 grader over horisonten. Da den sås omtrent lodret oppe, var den rund og skiveformet. Da den sås mod horisonten, havde den form som en stråhat.

Fra den 23. juni er der 15 nye rapporter til de 12, der var i forvejen, altså ialt 27. Hertil kommer 6 observationer, som er gjort lige efter midnat den 24. juni, altså ialt 33 observationer vel nok omhandlede samme emne. Se desangående i forrige UFO-NYT.

En politimand fra Slagelse beretter følgende fra 24. juni kl. 1550 til 1620: „Jeg lå og tog solbad. Så refleks på himlen i øst. Så derpå obj., som lignede et fiskeskæl, komme vuggende og zig-zaggende langsomt i en kvartcirkel gennem zenith og forsvinde i nord. Obs. tid 5 min. 5 min. efter sås obj. komme i usandsynlig fart i vandret flugt gennem zenith fra vest mod øst — sås i 5 sek. Kl. 1610 og 1620 kom obj. atter til syne på samme måde, som ved første observation og gennemfløj på samme måde samme kvartcirkel. Jeg og vidnerne er enige om, at obj. ikke kunne være en fugl, et fly eller lign., men noget, vi aldrig har set før“. 2 vidner.

Den 25. fra Hørsholm. Observation fra kl. ca. 2100 til ca. 2130. Hr. og fru M. opholdt sig på verandaen, som vender mod øst. Så da en rød ildkugle komme i retning fra øst. Da kuglen stod i SSØ, skiftede den retning og gik lodret ned. I den vandrette bane var kuglen rund, men efter at have skiftet retning og gået lodret ned, viste der sig lige-

som en ildhale efter den. Forsvandt helt, da den var to-tre fingersbredder over horisonten.

Den 26. juni kl. 1530 til 1600 sker følgende på landevejen ved Korsør. En skiltemaler fortæller: „Jeg kørte på knallert på landevejen mellem Tjæreby og Frølund. Pludselig gik knallerten i stå uden påviselig årsag. Jeg satte mig i grøften og røg en cigaret. Så i det samme en skive (lignende et dåselåg, som vendte kraven nedad) stå stille på himlen i NV, hvor den stod skråt i luften i ca. 1 min. Derefter vippede den lidt og forsvandt så i stor fart mod V. Skyfrit. Den anslås til at have været 100 m i diameter. Det syntes, som om selve skiven roterede langsomt“.

En tokronestor blågrøn stærkt lysende genstand blev af flere set over Limfjorden den 26. juni ved godt 23 tiden. Den for fra øst mod vest ca. 30 gr. over horisonten med stærk fart.

Den 28. juni ses af fire voksne, der befinder sig i hurtigtoget nr. 60 mod København, en rund, gullig, tokronestor genstand, som i ro og mag bevægede sig mod nord modsat togets retning. Den sås gennem åbent vindu stå hvidgul på baggrund af kulsorte tordenskyer.

Juli-rapporterne.

Den 1. juli kl. 2245 sås i 2-3 minutter en grapefrugt-stor rød genstand mellem Greve og Roskilde. Den sejlede lavt på himlen i nordlig retning og sås af to midaldrende mænd.

Fra SUFOI-Horsens meddeles, at en tiørestor oval hvid genstand sås i 5 min. ved Bråskov af tre personer. Den var højt på himlen, og den vibrerede stærkt, mens den forsvandt mod SØ.

En gårdejer på Ærø så sammen med to voksne vidner den 3. juli kl. 2300 til 2310 en ildrød to-

En detektorvarsling kan være en hilsen fra rummet, gør Dem altid den ulejlighed at se efter, om der er »noget på himlen«.

kronestor genstand komme til syne lavt på vest-himlen. Den stod stille et øjeblik og gik derefter i skrå retning mod jorden, derpå vandret, hvorefter den med en rutenfluyvers hastighed forsvandt bag nogle træer i nord og sås ikke mere. Observationen skete fra Skolebakken (ved Sprøjtehuset) i Bregninge. (Der er efterhånden gjort nogle observationer fra den skolebakke i Bregninge. Var det ikke en ide med en fotograf på det sted. Der er tilsyneladende god tid til at fotografere, da observationerne i reglen varer mange minutter).

En norsk arkitekt har til SUFOI-København rapporteret, at han den 5. juli i en time fra kl. 1430 til 1530 har set 5 legemer over Amagerstrand ved Italiensvej. Legemerne, hvoraf de fire var sorte og den femte var blank, var enten runde eller ovale og på størrelse med ti-ører i strakt arm. De kom fra øst og gik mod vest med hurtig fart højt på himlen. De blev borte over Syd-Danmark. Uddrag af den norske tekst i rapporten: „Der lå ett meget høytliggende, lett skydekke. Disse legemer blev oppdaget utelukket på grunn av, at jeg la merke til disse skiver og ellipser som gikk *modsat* av skydekkes drift, og med meget stor fart. I stoppet og gikk i spiss vinkel mot syd og blev borte på et bestemt sted, hvor også de andre A blev borte. Foto vil senere komme hvis det blir noget av det på gr. av skydekke og innstilling av tid/blender“.

Fra en havekoloni ved Århus sås den 5. juli fra kl. 1720 i 5 min. 10-12 hvidlige genstande på 5-6 cm i strakt arm. Uddrag af rapp.: — Objekterne kom ligesom drattende ned fra stor højde og var synlige i en samlet klump og holdt sig på samme sted et kort øjeblik. Pludselig kom der samtidig bevægelse i alle, og de formelig svirrede både op og ned og til siden, delte sig i to flokke, som forsvandt ud til hver sin side og vistnok opefter. —

Gørding 7. juli kl. 0048: 1 rund gullig to-ørstor genstand sås lavt på SV himlen i 12 min. Den flyttede sig uregelmæssigt. 2 vidner.

Den 8. juli har der været en for os ganske ukendt genstand inde over Danmark. Der er tre særdeles gode rapporter vedrørende denne genstand. Den første observation er fra kl. 0530 og er gjort 7-8 km fra min bopæl. Den næste observation er fra kl. 1000 og gjort i Jylland. Den tredje kl. 2230 fra Sydjylland. Sagen er ikke færdigbehandlet, men den vil senere blive rapporteret for læserne.

Den 11. juli kl. 2212 til 2217 sås højt på himlen over Odense en rød gul kugle som en tokrone i strakt arm komme sejlene fra øst mod vest. Den var ledsaget af en dyb uregelmæssig buldren.

Efter nogle mindre interessante observationer den 12. og 13. juli rapporteres fra Helsingør den 21. omkring kl. 2100 at være set følgende fra en altan: „ — lysende stribe som alm. gadelampe, ca. 30 sek., forandrer form til et U, blev stående således i ca. 20 sek., tabte farve og lysstyrke til mere rød — forsvandt — kom så igen og ændrede form — tabte langsomt lysstyrke ca. 20 sek. — forsvandt — —“. 1 vidne.

Detector-observation i København. Den 22. kl. 1306 i ca. 3 sek. Da detectoren ringede, sprang observatøren ned på vejen og kiggede op og fik øje på 5 grønne objekter, nålehovedstore, der forsvandt i NV.

Den sidste rapport fra juli er fra Horsens fjord, hvor en ålestanger fra en båd midt i sejløbet ser en rød gul rund genstand, 15 cm i diameter komme til syne mod vest som en kæmpebold på vandet. Afstanden til den var 5-6 km. Den lyste meget kraftigt (som projektør). Efter ca. 30 sek.s forløb slukkedes lyset. Efter et par sek. kom genstanden pludselig til syne igen ca. 2-300 m bag båden, og den fulgte båden i samme afstand i 25 minutter, hvorefter den pludselig forsvandt (slukkedes).

R. Nørskov.

I „Star Ledger“ (Newark) fandtes i december måned 1958 en artikelserie af John Lester. Heri findes udsagn fra hundreder af radarfolk fra de civile flyselskaber. Mindst 500 har erklæret at have set UFO's på skærmene og mange mener, at de ikke er af jordisk oprindelse. Det amerikanske luftvåben har givet mere end 200 millioner dollars ud til UFO-forskningen.

Efter disse meddelelser forlangte et medlem af „Preparedness Committee“ (beredskabsudvalg) en undersøgelse af UFO-situationen, luftvåbnet og dens censurmetoder. Det forlyder også, at senator Lyndon Johnson, formand for det nævnte udvalg, tilstræber en offentlig udtalelse. NICAP er parat til at bevise luftvåbnets hemmeligholdelsestaktik.

— *Menneskene er dog nogle sjove skabninger!*
 — *Hvorfor?*
 — *Jo, ser du, hvis du påstår, at der er 987.898.954 stjerner på himmelen, så tror de dig uden videre. Men, hvis du sætter en plakate på din dør med et stort „Malet!“, så skal enhver hen og prøve, om det virkelig er sandt.*

Så længe, der ikke gives nogen anden forklaring på fænomenet de flyvende tallerkener, kan vi godt anse dem for at være raketfartøjer fra en anden klode.

Denne udtalelse blev forleden fremsat af en af raketalderens grundlæggere, professor Herman Oberth, som var Tysklands mest fremtrædende raketforsker under den anden verdenskrig, og blandt hvis elever dr. Wernher von Braun er den mest kendte.

Professor Oberth har i en forelæsningsrække i sit fædreland Østrig fremsat en del bemærkelsesværdige profetier om teknikkens fremtidige landvindinger. Han har forudsagt, at den først bemandede rumstation vil blive oprettet inden for de nærmeste fem eller ti år, og at der inden for samme tidsrum vil være foretaget landing på Månen.

Som det største — i dobbelt forstand strålende — fremtidsperspektiv nævnte professor Oberth, at der inden for 20 år vil være konstrueret og opsendt „rumspejle“ med en diameter på en halv snes kilometer.

Det vil koste formuer at nå så vidt, men til gengæld rummer projektet fantastiske muligheder. Spejlene vil fuldstændig kunne erstatte kunstig belysning i Verdens største byer, og også varme vil de frembringe. Rettes de mod polernes iskalotter, vil disse smelte og give plads for frugtbare områder, hvor en ikke ubetydelig del af Jordens befolkning vil kunne leve.

Spejlene vil desuden tjene til at påvirke vejrforholdene, og ved deres hjælp vil det være muligt at forhindre stormflod. Endelig vil „rumspejlene“ gøre det muligt for videnskabsmænd og ingeniører at realisere den gamle ønskedrøm om overrisling og opdyrkning af ørkenarealerne.

Om de flyvende tallerkener erklærede professor

Herman Oberth til sidst, at de har været iagttaget gennem mange århundreder. I den nyere tid foreligger rapporter fra op imod 30.000 mennesker, som hævder, at de har set flyvende tallerkener.

„*Detroit Times*“ den 26. februar 1959.

3 oplyste obj. af tallerkentyper har natten til den 26.12.1958 i 45 minutter fulgt en DC 6 på dens planmæssige flyvning mellem New York og Detroit.

Piloten, hele besætningen og 35 passagerer hævder bestemt, at de har set de lysende objekter.

Piloten, kaptajn Peter Killian fra Syosset, NY, (han har siden 1929 fløjet mere end 4 millioner miles) siger: „Vi var ca. 2500 m oppe ved Pittsburg kl. 20,45, da jeg i sydlig retning så 3 gullige lys på en horisontal linie. Først tænkte jeg på bæltet i stjernebilledet „Orion“, men så så jeg bæltet og de fl. obj. Andenpiloten, John Dee fra Nyack, NY, bemærkede mit ansigtsudtryk og spurgte mig, om mine øjne var trætte. Jeg viste i retning af „gavtyvene“ og spurgte, om der var Sgt. Hansorme i cockpiten. Genstandene var ikke tæt ved os, dog faldt fra tid til anden en tilbage og holdt sig hver gang et stykke fra vor maskine, der fløj med ca. 560 km/t. Jeg har i hvert fald ikke tidl. set noget lignende“.

En passager, N. D. Pucas, 41 år, generaldirektør for Curtiss-Wright-Filialen i Utica boende 30835 Barton, Garden City, siger ordret: „Skønt jeg ikke troede på UFO's, har jeg set de mærkelige objekter danse på himlen“.

Kapt. Killian havde en egen måde at underrette sine passagerer på. Over maskinens højtaleranlæg sagde han, at passagererne ikke behøvede at tro, at han havde mistet forstanden, men maskinen syntes at blive ledsaget af et par fl. tall. Vær kun rolig, sagde han, jeg har kun drukket en kop te til min mad. Passagererne kiggede ud, så objekterne og fulgte dem med interesse. „Der var ingen skyer på himlen“, fortalte mr. Pucas. „Objekterne holdt en nøje formation. De var runde og fra tid til anden blev en af dem lysere, som om den kom os nærmere“.

Kapt. Killian kaldte 2 andre maskiner, som krydsede hans kurs. De sagde, at han skulle ikke belysne sig om sin forstand. De kunne også se objekterne.

Ikke-jordiske flyvende objekter observerer jorden —

Tyske og italienske videnskabsmænd siger: Det modsatte er aldrig bevist.

Visse kredse indenfor FN gør sig store anstrengelser for at internationalisere månen, for derigennem at forhindre, at en enkelt jørdisk magt ved hjælp af kunstige drabantef har hele kontrollen med jorden. Disse tanker bifaldes stærkt i videnskabelige kredse i Italien, fordi næppe andre dele af verden end Italien kan opvise så mange tilførlige informationer i den sidste måned om flyvende tallerkener og ikke identificerede flyvende objekter.

Videnskabsmanden Franco Bandini, der i mange år har indsamlet forskningsmateriale til belysning af indflyvende UFOs, fastslår udtrykkeligt, at UFO-ernes indflyvningbaner altid følger de samme længdegrader.

Endnu videre går dr. Albert Perego, der hævder den mening, at venusvæsener observerer jorden d. v.s. levende væsener, som fra andre planeter styrer mod jorden. Han forsikrer med hele den autoritet, som hans stilling som astrofysiker medfører: „Som leder af den elektromagnetiske afdeling for Aeronautik i Rom forsikrer jeg — på grund af mine iagttagelser — at talrige ikke-jordiske flyvende objekter gennem længere tid har været under indflyvning til jorden. Tilsvarende iagttagelser er gjort på observatoriet i Rom. Jeg kan ikke komme bort fra den tanke, at disse flyvende objekter har den opgave at iagttage forholdene her på jorden for i det rette øjeblik at forhindre et atom-opgør mellem de to magtblokke“.

Dr. honoris causa, ingeniør J. Etrich.

F. r. i den russiske emigrantavis „La Pensée Russe“, Paris, nr. 1392 af 9.7.59 slutter reportagen om Koslov's besøg i USA med følgende ord:

„Om aftenen betragtede den skyfri stjerneklare himmel over San Francisco blev Koslov eftertænk-som og sagde til en af journalisterne:

„Det ville være nyttigt om Sovjet Union og USA sluttede en pagt mod marsianerne.“

Forleden dag, da vi havde nogle gæster, kom vi til at snakke om den gamle leve-regel: „Lev hver dag, som om det var din sidste dag på jorden.“

„Ja,“ sagde en sød gammel dame, „det er smukt sagt, men i de sidste 20 år har jeg nu levet efter en regel, der er en lille smule anderledes. Den lyder sådan: 'Vær mod de mennesker, du møder hver dag, som om det var deres sidste dag på jorden!'“ — B.R.

Damerne først . . . !

Her skal du se. Sådan ser Jord-menneskene ud!

Meddelelser om landinger har én fordel. Der kan nemlig kun findes 2 indvendinger imod beretningerne:

1. *Bedrageri:* Dette kan sikkert i de fleste tilfælde udelukkes, fordi vidnerne er kendte som tilførlige mennesker (ellers ville det aldrig komme til offentliggørelse), og fordi de har været udsat for de mest indgående afhøringer. Endvidere vil der næsten altid mangle et motiv for sligt et bedrageri.

2. *Hallucination:* Det er ikke holdbart. Normale mennesker lider ikke af hallucinationer (og om sådanne drejer det sig). Hvem der har haft hallucinationer har også tidligere haft det, og man kan således udelukke hans forklaring. Hans omgivelser ved også besked hermed.